

Unió de Pagesos

LA NOSTRA HISTORIA



Actualment, parlar d'Unió de Pagesos no és res nou, fins i tot sembla que hagi existit sempre i, a voltes, ho associem a unes determinades persones, però, Unió de Pagesos no fa molts anys que existeix ni tampoc va néixer perquè sí.

D'un temps ençà, degut a que les circumstàncies del país ho ha permès i a que realment la pagesia s'ha bellugat, ha anat agafant nom i forma la Unió de Pagesos o el Sindicat Pagès com també se l'anomena.

Potser, a rel de la primera sortida de tractors a la carretera que va esdevenir una vaga pagesa en algunes zones o regions total, cosa que no s'havia aconseguit mai en el nostre segle (ni abans de la guerra del 36), va ser el que va fer explotar a un nivell publicitari la Unió de Pagesos.

La Unió de Pagesos no és res més que un sindicat independent, unitari i democràtic i que fa uns quatre anys que es va crear.

De sindicats independents i democràtics ja n'hi havien abans de la guerra. Aquest tipus de sindicalisme ja es practicava amb tota naturalitat al camp abans del 1936. És a dir, Unió de Pagesos no ha inventat res de nou, en tot cas ha recuperat allò que ens van prendre.

Abans de la guerra hi havien tres grans sindicats pagesos, el SINDICAT DE SANT ISIDRE, que representava els interessos dels grans terratinents i que perdura encara, malgrat que no tingui molta força. La UNIO DE RABASSAIRES, representava els interessos dels petits propietaris, arrendataris, parcers, mitgers, etc., si bé els rabassaires pròpiament dits eren els treballadors de les vinyes. Potsar era el sindicat més polititzat de tots, però va ser capaç d'elaborar un programa complet de reforma agrària. I el tercer gran sindicat fou la FEDERACIO DE SINDICATS AGRICOLES que representava els interessos de petits propietaris, aparcer, etc... però, més aviat, dels qui treballaven en el regadiu.

Hi havia llibertat sindical i la gent podia triar el sindicat que més creia que podia defensar els seus interessos.

A partir de la guerra del 36, a la manera que s'esbandeixen els partits polítics, perquè una dictadura ha d'actuar sempre sense oposició, perquè sinó ja no és dictadura, també s'eliminen els sindicats democràtics per la mateixa raó, perquè el sindicalisme quan és independent, actua sempre com a grup de pressió i una dictadura ha d'eliminar els sindicats lliures.

En un nivell polític va néixer «el movimiento» i a un nivell sindicalista, els sindicats verticals, la C.N.S., i en el cas del camp les «hermandades» dins d'una mateixa C.N.S. i amb l'estructura de sindical vertical.

A partir d'aquest moment, el sindicat ja no està dominat per l'autèntica pagesia, sinó que és al revés, s'inverteix la cosa, i el sindicat es converteix en un instrument per controlar els pagesos des de dalt. Per tant de sindicat tan sols en té el nom.

Als anys 60 comencen a haver-hi els primers intents de reivindicar, d'intentar recuperar aquell sindicalisme perdut, i a Catalunya fa vora els quatre anys que va cristallitzar en la UNIO DE PAGESOS.

La UNIO DE PAGESOS, es va constituir formalment, dins la clandestinitat imposada per la dictadura, en un celler cooperatiu del Penedès, si bé abans ja hi havien hagut alguns contactes previs. Es va començar a crear, des de baix, des de la pagesia, un sindicat que formalment tingués aquelles tres característiques indispensables que no poden mancar a qualsevol sindicat.

Que sigui INDEPENDENT del poder polític i que sigui independent dels partits polítics; un sindicat si no és independent del govern, sigui aquest de dretes o d'esquerres, ja no pot actuar com a grup de pressió al servei dels interessos dels seus afiliats.

(continuarà el pròxim número)

Associació de Pares d'Alumnes

La Comissió de Pares que porta a terme els cursos de natació escolars, procurant atendre les peticions d'algunes persones ja més grans de l'edat escolar també per a practicar-se en la natació, ha pensat, si és que surt prou nombre de gent, d'assistir als cursos que a la piscina de Caldes dediquen exclusivament a la gent gran.

La piscina és coberta i amb l'aigua ambientada, per tant no cal tenir por del fred.

L'horari seria de 8 a 9 del vespre, de dilluns a divendres. El preu són 2.000 ptes. cada mes pels que no són socis i 1.500 ptes. pels socis de la piscina de Caldes. A part s'hauria de pagar el transport, però com que la in-

tenció és d'anar-hi amb cotxes particulars, es pot dir que només seria qüestió de repartir-se les despeses de la gasolina i prou.

En principi escollim el mes de febrer. Sembla que amb un mes, teòricament, ja n'hi ha d'haver prou per aguantar-se més o menys bé sobre l'aigua. Si llavors sembla que ens volem perfeccionar una mica més, continuariem un altre mes.

Als qui interressi aquesta aventura podeu inscriure-us a en Joan Dantí de Can Mateu, Esteve Maspons de Can Mingo i Montserrat Restori, El Vado.

Les inscripcions les hem de tenir abans del dia 25 de gener.

TEMPERATURES

Del mes d'octubre de 1978:

Dia	Màxima	Mínima
1	18	8
2	17	7
3	18	7
4	20	10
5	20	9
6	20	10
7	20	10
8	20	11
9	21	13
10	21	14
11	21	11
12	24	11
13	22	15
14	20	12
15	21	16
16	21	13
17	19	12
18	14	7
19	17	10
20	18	10
21	16	8
22	17	10
23	12	8
24	18	10
25	17	9
26	17	10
27	18	11
28	16	10
29	17	10
30	16	9
31	15	7

Mes de novembre:

Dia	Màxima	Mínima
1	15	7
2	15	8
3	17	8
4	15	7
5	16	10
6	16	8
7	15	8
8	16	10
9	16	8
10	14	8
11	16	7
12	16	8
13	14	8
14	15	7
15	15	7
16	13	6
17	12	5
18	12	5
19	13	5
20	13	7
21	12	4
22	12	4
23	12	5
24	11	4
25	9	3
26	9	3
27	10	-1
28	7	-2
29	8	0
30	5	-2

J. Cabot Barbany

